

men det forekommer mig, at denne Hensigt er daarlig naaet. Thi skulde jeg stemme for nogen § 8, stemte jeg 10 Gange hellere for den § 8, som laa for før, end for denne § 8. Og den § 8, som laa for før, sagde, at Kjøbenhavns Pleiebørn udenfor Kjøbenhavn ikke vare underkastede dette Tilshyn; men her siger man dette, at alle Kommuner's Pleiebørn udenfor Kommunerne ere fritagne, hvis disse have betryggende Bestemmelser i deres Sundhedsvedtægter, og da det dog ikke er saa sjeldent, at Landkommunerne sætte deres Pleiebørn ud paa fremmede Steder, og de saa, hvis de have Sundhedsvedtægter, skulle komme ind under denne Regel, saa forekommer det mig at være en Ubviddelse til flere Kommuner af den tidligere Regel, der dog var overfluelig, der vilde gjøre det Hele meget problematiff. Seg kan ikke skjønne Andet end, at det ikke er rigtigt at lade denne § 8 staa, og jeg tror, at naar Landstthinget saar hørt Grundene til Udskiftelsen, vil det ikke holde paa disse Bestemmelser. Det er noget Jarligt, at en Kommune kan sætte sine Børn ud andetsteds. Lad det være en Landkommune, som har Sundhedsvedtægt, saa kan Børnet sige: Hvor ikke ved mig, jeg staar under Sundhedsvedtægten i en anden Kommune, som kan ligge i en hel anden Provinds. Det er en urimelig Bestemmelse i Loven, som vil forsejle sin Hensigt paa mange enkelte Punkter og gjøre det meget vanskeligt og betænkeligt for de vedkommende kommunale Tilshynsmænd og Kvinder, naar der saaledes kan være en enkelt Undtagelse fra Reglen, naar en Pleiefader eller en Pleiemoder kan sige: Hvorfor skulle vi efterses, naar der ved Siden af os hos Naboen er Pleiebørn, som have det paa anden Maade? Se, hvordan de have det, de kunne blive hjemme fra Skolen, og de kunne have det saadan og saadan! Hvorfor skulle vi have det anderledes end de? Det er ligesom med fremmede Gesandtskaber, de komme til at leve under andre fremmede Love. Der kan derved etableres tomiste Undtagelser, der kunne gjøre Skade, og man kan derved tilintetgjøre Lovens Hensigt. Seg tror, at det ærede Medlem for Slagelse (Dahl), som sidst var med som Mindretal til dette Forslag om at faae § 8 vedtaget, nu ikke vil anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Hvad § 1 angaar, saa er jeg enig med den ærede Ordfører i den Betragtning, at hvis der ikke havde været Andet i Veien, saa havde Folkethinget dog taget Forslaget. Seg har tidligere udtalt, at jeg er mod denne Bestemmelse i § 1, hvorefter denne skulde omfatte alle Kommuner, de større Kjøbstadkommuner og Kjø-

benhavn; men efter at Folkethinget ved ødie Behandling har vedtaget den, saaledes som den er, med Kjøbenhavn og Frederiksberg, med 360,000 Menneſter, saa kan det, om der kommer et Par Kommuner til, Odense eller Aarhus, ikke være det Afgjørende. Om det bliver Aarhus, Odense, Randers eller Kjøbenhavn, eller det blot bliver Kjøbenhavn, Frederiksberg og Aarhus, det kan ikke være det Afgjørende. Hvis vi nu stemte for Udvalgs Flertallets Forslag under Nr. 2, og samtidig forlanger nedfat et lille Fællesudvalg, og de høitærede Thingformænd ville imødetomme det Ønske, der ligger bagved, saa kunne vi endnu paa Lørdag blive enige om denne Lov, efter den velvillige Maade, paa hvilken den er behandlet i begge Thing, saaledes at vi rettede os efter Landstthinget med Hensyn til § 1, og Landstthinget søiede os i at lade § 8 gaa ud. Ogsaa jeg kunde ønske denne Lov gjort færdig, og jeg vil gjøre det med god Villie, idet jeg tror, at Loven vilde blive absolut bedre, naar § 8 gaar ud.

Justitsministeren (Melleman):

Den ærede Ordfører for Flertallet sagde: Hvorfor skulle de Pleiebørn, som ere udfatte af fremmede Kommuner, ikke være undergivne det lokale Tilshyn? Men man kan ligesaa godt vende Sagen om og sige: Hvorfor skulde ikke enhver Kommune have Lov til at organisere Tilshynet med sine Pleiebørn? Og hvorfor skal den ikke ogsaa have Lov til at organisere Tilshynet med Pleiebørnene udenfor Kommunen, naar det bliver tilladt? Der er slet Intet givet om, at Tilshynet derved bliver mindre godt. Det kan være, det bliver bedre end det lokale Tilshyn, det er der aldeles Intet givet om. Seg kan derfor ikke se, at der er noget Jarligt med Hensyn til Tilshynet med Pleiebørn ved at vedtage § 8; thi intet Menneſte kan paa Forhaand vide, om ikke Tilshynet er bedst tjent dermed. Seg vil derfor tilraade, at man stemmer imod Flertalsforslaget paa dette Punkt. Seg tror ikke, man skal smigre sig med, at der kommer synderlig ud af et Endringsforslag, som gaar ud paa ikke at tage Hensyn til Landstthingets Opfattelse med Hensyn til § 8.

Berg: Theoretiff kan den høitærede Minister sige det; men praktiff taget kan det ikke siges. Det er ikke vor Forventning, at det Hele kan blive ligesaa godt, naar Ministeren ordner det gennem Sundhedsvedtægter, som naar det ordnes ved Lov. Seg haaber ogsaa sikkert, det ikke vil blive Tilfældet, naar Loven udkommer.